

[Udenrigsministeren.]

ikke fuldtud var nået. Særlig var Korea ikke blevet forenet til een stat. De nordkoreanske myndigheder havde nu forsøgt ved våbenmagt at tilintetgøre den sydkoreanske regering. Det fremhævedes endvidere, at De Forenede Nationers militære styrker anvendtes i Korea i overensstemmelse med sikkerhedsrådets resolutioner af 25. og 27. juni 1950.

Forslaget fastslog, at det væsentlige formål med De Forenede Nationers tidligere resolutioner var at tilvejebringe et forenet Korea med en uafhængig og demokratisk regering, og anbefalede herefter bl. a., at der skulle træffes fornødne forholdsregler til at skabe en uafhængig og demokratisk regering for hele Korea, herunder afholdelse af valg under De Forenede Nationers tilsyn.

De Forenede Nationers styrker måtte ikke forblive i nogen del af Korea længere end nødvendigt for at nå det fastsatte formål. Desuden anbefalede resolutionsforslaget, at der skulle træffes nødvendige foranstaltninger til at gennemføre Koreas økonomiske genopbygning. Dernæst skulle en ny Koreakommision nedsættes. Kommissionen skulle overtage den hidtidige kommissions funktioner og endvidere repræsentere De Forenede Nationer bl. a. ved tilvejebringelse af en uafhængig og demokratisk regering for hele Korea.

Yderligere indeholdt forslaget en bestemmelse om, at det økonomiske og sociale råd skulle fremkomme med forslag om hjælp og genopbygning og forslag til sociale reformer i Korea.

Sovjetunionen fremsatte sammen med Tjsekkoslovakiet, Hviderusland, Polen og Ukraine et resolutionsforslag, der bl. a. gik ud på, at fjendtlighederne umiddelbart skulle ophøre, og at fremmede tropper i Korea skulle trækkes tilbage. Der skulle herefter tilvejebringes en regering for hele Korea og i dette øjemed afholdes valg i hele Korea under ledelse af en fælleskommission, bestående af medlemmer af Syd- og Nordkoreas lovgivende forsamlinger og under tilsyn af en FN-kommission, i hvilken de til Korea grænsende stater skulle repræsenteres. Der skulle endvidere af FNs organisationer udarbejdes planer til økonomisk og teknisk bistand til det koreanske folk. Endelig skulle spørgsmålet om at optage Korea i De Forenede Nationer overvejes af sikkerhedsrådet, når der var yderligere en regering for hele Korea.

Indien fremsatte den sidste dag, spørgsmålet var til behandling i komiteen, for-

slag til en resolution om nedsættelse af et underudvalg, hvis hovedformål var at undersøge, om der, da de to hovedforslag frembød lighedspunkter, kunne udarbejdes en tekst, hvorom alle kunne enes. De nordiske landes delegationer besluttede at støtte og stemme for denne resolution, men den blev forkastet ved afstemningen. 24 lande, heriblandt de nordiske, stemte for det indiske forslag. 32 stemte imod, medens 3 afholdte sig fra at stemme.

Under debatten stødte to synspunkter sammen. Sovjetunionen og de med den forbundne stater erklærede, at hvad der hidtil var sket fra De Forenede Nationers side i Korea indtil konfliktens udbrud i sommer, anså de for ulovligt, og at selve Koreakommisionens virksomhed havde været medvirkende til at fremkalde den borgerkrig i Korea, i hvilken det både efter folkeretten og i henhold til De Forenede Nationers pagt var ulovligt for udenforstående lande at gribe ind.

Det synspunkt, som langt det overvejende flertal, herunder også Indien, sluttede sig til, var, at der havde fundet et angreb sted fra Nordkorea på den sydkoreanske befolkning og regering. Da De Forenede Nationer ved sine resolutioner og handlinger selv havde været med til at oprette denne regering, der var fremgået af frie og gyldige valg i den del af Korea, hvor De Forenede Nationer gennem Koreakommisionen var i stand til at udføre sin kontrol, måtte det være De Forenede Nationers ufravigelige pligt at hjælpe den sydkoreanske regering og befolkning til at slå angrebet tilbage og dernæst træffe sådanne foranstaltninger, at det formål, som koreanerne tilstræbte: en forening af hele Korea under en demokratisk regering, fremgået af frie valg, kunne nås og fredelige tilstande tilvejebringes i det forenede Korea. Det indiske forsøg på at forlige disse to modstående synspunkter havde til formål ikke at lade nogen udvej uforsøgt for om muligt at finde en fredelig, for alle acceptabel løsning.

Det sovjetrussiske og det britiske forslag synes for en umiddelbar betragtning at have meget tilfælles. Begge forslag bestemmer, at der med bistand af en FN-kommission skal afholdes valg i hele Korea, og at der skal oprettes een regering for hele Korea, ligesom De Forenede Nationer skal udarbejde forslag til økonomisk og teknisk bistand til Korea. Begge forslag fastslår yderligere, at fremmede tropper skal trækkes tilbage fra Korea.

Imidlertid er der, trods denne tilsyne-